॥ શ્રીહરિઃ ॥

ગોપીગીત

ભાષાન્તર સાથે

તથા

નવરત્નસ્તોત્ર.

તથા

સર્વોત્તમસ્તોત્ર

તથા

શ્રીયમુનાજીનાં

ચાલીસ પદ.

શુદ્ધ ગુજરાતી લીપીમાં

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

ત્રિભોવનદાસ પીતાંબરદાસ શાહ

નડિયાદ.

સંવત ૧૯૬૭ સને ૧૯૧૧

કીંમત દોઢ આનો.

અમદાવાદ—ધી ગુજરાત પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં

શાહ સોમાલાલ મંગળદાસે છાપ્યું.

॥ श्री गोपीगीत प्रारंभः ॥

ललितवृत्तम्

जयति तेऽधिकं, जन्मना व्रजः
श्रयत इंदिरा, शश्वदत्र हि ॥
दयित ! दृश्यतां, दिक्षु तावका,
स्त्वयि धृतासव, स्त्वां विचिन्वते॥१॥

અર્થ—હે કૃષ્ણ ! આપના જન્મથી વ્રજ અધિક ઉત્કર્ષથી સ્થિતિ કરે છે. અને આ વ્રજમાં નિરંતર લક્ષ્મી રહે છે. હે વ્હાલા ! તમારે વિષે પ્રાણ ધારણ કરેલા છે એવાં તમારાં ગોપીજનો તમને દિશાઓને વિષે ખોળે છે માટે દર્શન આપો. ૧

शरदुदाशये, साधुजातस,
त्सरसिजोदर, श्रीमुषा दृशा ॥
सुरतनाथ ! तेऽशुल्कदासिका,
वरद ! निघ्नतो, नेह किं वधः ? ॥२॥

અર્થ—હે સુરતનાથ ! હે વરદ ! (વરદાન આપનાર) શરદઋતુમાં સરોવરને વિષે સુંદર ઉત્પન્ન થયેલા કમળના ઉદરની શ્રી (શોભા) ને તિર-

રકાર કરનારી દૃષ્ટિથી અમુલ્ય દાસિકાઓને હણનાંરા આપને આ સ્થળે કેમ વધ પ્રાપ્ત નથી? (અર્થાત આપ અમારો વધ કરતા નથી?) २

विषजलाप्ययाद्व्यालराक्षसा-
द्वर्षमारुताद्वैद्युतानलात् ॥
वृषमयात्मजाद्विश्वतो भया-
दृषभ ! ते वयं रक्षिता मुहुः ॥३॥

અર્થ—હે ઋષભ! હે પાલન! વિષ જળવડે થયેલા નાશ થકી અને કાલીય, સુદર્શનસર્પ થકી તૃણાવર્તાદિ રાક્ષસો થકી; ઇન્દ્રે વરસાવેલા વરસાદ તથા વાયુ થકી, તેમ દાવાનલ થકી, વૃષભાસુર થકી, વ્યોમાસુર થકી સર્વ પ્રકારે આપે અમારૂં ભયથી રક્ષણ કરેલું છે. ૩

न खलु गोपिकानन्दनो भवा-
नखिलदेहिनामन्तरात्मदृक् ॥
विखनसार्थितो विश्वगुप्तये
सख ! उदेयिवान्सात्त्वतां कुले ॥४॥

અર્થ—આપ નિશ્ચય ગોપિકાના પુત્ર નથી પણ સમગ્ર દેહધારી જીવના અંતઃકરણને જોનાર આપ પુરૂષોત્તમ છો. હે સખે! બ્રહ્માએ પ્રાર્થના કરવા

થી વિશ્વના રક્ષણને માટે આપ યાદવ કુળમાં ઉ-
ત્પન્ન થયા છો. ૪

विरचिताभयं वृष्णिधुर्य ! ते
चरणमीयुषां संसृतेर्भयात् ॥
करसरोरुहं कान्त ! कामदं
शिरसि धेहि नः श्रीकरग्रहम् ॥५॥

અર્થ—હે સ્વામીન્! હે વૃષ્ણિધુર્ય ! [યાદવ કુળ
માં ઉત્તમ) આપનું શરણ ઇચ્છનાર પુરૂષોને સં-
સારના ભય થકી અભય આપનાર, ઇચ્છિત પદાર્થ
ને આપનાર, લક્ષ્મીના હાથને ગ્રહણ કરનાર, એવું
આપનું હસ્ત કમળ અમારા મસ્તક ઉપર ધારણ
કરો. ૫

व्रजजनार्तिहन्वीरयोषितां
निजजनस्मयध्वंसनस्मित ! ॥
भज सखे ! भवत्किंकरीः स्म नो
जलरुहाननं चारु दर्शय ॥६॥

અર્થ—હે વ્રજજનની પીડાનો નાશ કરનાર !
હે યોષિતાવીર! હે સખે! પોતાના જનોના ગર્વ-
ને નાશ કરનારૂં જેનુ હાસ્ય છે, એવા હે કૃષ્ણ !
અમે આપની દાસીઓ છીએ, તેથી આપ અમને

ભજો, અને કમલના સરખું આપનુ મનોહર મુખ અમને દેખાડો. ૬

प्रणतदेहिनां पापकर्षनं
तृणचरानुगं श्रीनिकेतनम् ॥
फणिफणार्पितं ते पदाम्बुजं
कृणु कुचेषु नःकृन्धि हृच्छयम् ॥७॥

અર્થ—નમન કરનારા દેહધારીઓના પાપનો નાશ કરનારૂં અને ગાયોની પાછળ ફરનારૂ, શોભાના સ્થાનરૂપ, કાલીયનાગની ફણાને વિષે અર્પણ કરેલું એવું આપનુ ચરણારવિંદ અમારા સ્તનને વિષે અર્પણ કરો, અને કામનુ છેદન કરો. ૭

मधुरया गिरा वल्गुवाक्यया
बुधमनोज्ञया पुष्करेक्षण ! ॥
विधि करीरिमा वीर ! मुह्यती
रधरसीधुनाऽऽप्याययस्व नः ॥८॥

અર્થ—હે પુષ્કરેક્ષણ! હે વીર! મોહ પામતી એવી આજ્ઞાકારી અમોને સુંદર વાકયવાળી અને બુધ [જ્ઞાની] પુરૂષને મનોજ્ઞ એવી આપની મધુર વાણીથી અને અધરામૃતથી આપ્યાયન [વૃદ્ધિ] કરો. ૮

तव कथाऽमृतं तप्तजीवनं
कविभिरीडितं कल्मषापहम् ॥
श्रवणमङ्गलं श्रीमदाततं
भुवि गृणान्ति ते भूरिदा जनाः ॥९॥

અર્થ—તપ્તને જીવાડનાર, ચતુર પુરૂષોએ સ્તુતિ કરેલું, દોશનો નાશ કરનાર, શ્રવણ માત્રથી મંગળરૂપ, અને લક્ષ્મીયુક્ત, સર્વત્રવ્યાપ્ત એવું આપનુ કથામૃત જે પૃથ્વીમાં મુખથી કહે છે તે જનો ઘણું આપનારા છે. ૯

प्रहसितं प्रिय ! प्रेमवीक्षणं
विहरणं च ते ध्यानमङ्गलम् ॥
रहसि संविदो या हृदिस्पृशः
कुहक ! नो मनःक्षोभयन्ति हि॥१०॥

અર્થ—હે કપટી ! હે પ્રિય ! આપનું હાસ્ય, પ્રેમ પૂર્વક જોવું, ધ્યાનને વિષે મંગળ એવું વિશેષ ગમન, અને હૃદયને સ્પર્શ કરનારાં એકાન્તમાં મર્મ વાકયો એ સર્વ અમારા મનને ક્ષોભ કરે છે.

चलसि यद्व्रजाच्चारयन्पशू–
न्नलिनसुन्दरं नाथ ! ते पदम् ॥

शिलतृणाङ्कुरैः सीदतीति नः
कलिलतां मनः कान्त ! गच्छति ॥११॥

અર્થ—હે નાથ! હે કા ત! જ્યારે આપ વ્રજ થકી પશુને ચારતા થકા ચાલો છો; ત્યારે કઠિન તૃણનાં અંકુરથી કમળના સરખું સુંદર આપનું ચરણ વ્યથા પામે છે. એ જોઇને અમારૂ મન ખેદ ને પામે છે. ૧૧

दिनपरिक्षये नीलकुन्तलै-
र्वनरुहाननं बिभ्रदावृतम् ॥
धनरजस्वलं दर्शयन्मुहु—
र्मनसि नः स्मरं वीर ! यच्छसि॥१२॥

અર્થ–હે વીર! સાયંકાળને વિષે શ્યામ કેશથી વિંટાયેલા અને કમળની પેઠે મુખને ધારણ કરતા ગાયોની રજથી યુક્ત મુખને દેખાડતા છતા અમા-રા મનને વિષે વારંવાર કામ ઉત્પન્ન કરો છો.૧૨

प्रणतकामदं पद्मजार्चितं
धरणिमण्डनं ध्येयमापादि ॥
चरणपङ्कजं शन्तमं च ते
रमण ! नः स्तनेष्वर्पयाधिहन् ॥१३॥

અર્થ—હે રમણ! હે આધિનો નાશકરનાર, પ્રણત (નમન કરનાર) પુરૂષને કામને આપનારૂ, બ્રહ્માએ પૂજન કરેલું, પૃથ્વીને શોભાવવાવાળું, આપત્કાલમાં ધ્યાન કરવાને યોગ્ય, અત્યંત સુખરૂપ આપનુ ચરણ અમારા સ્તનને વિષે ધારણ કરો. ૧૩

सुरतवर्धनं शोकनाशनं
स्वरितवेणुना सुष्ठु चुम्बितम् ॥
इतररागविस्मारणं नृणां
वितर वीर ! नस्तेऽधरामृतम् ॥१४॥

અર્થ--હે વીર! સુરતવર્ધન, શોકનો નાશ કરનાર સ્વરિત [ગાન કરતા] વેણુએ સારી રીતે ચુંબન કરેલું મનુષ્યના બીજા [આપના સ્વરૂપશિવાય] રાગને ભૂલાવનારૂં એવું આપનુ અધરામૃત અમને આપો. ૧૪

अटति यद्भवानह्नि काननं
त्रुटिर्युगायते त्वामपश्यताम् ॥
कुटिलकुन्तलं श्रीमुखं च ते
जड उदीक्षतां पक्ष्मकृद्दृशाम् ॥१५॥

અર્થ—જ્યારે આપ દિવસને વિષે વનમાં જાઓ છો, ત્યારે આપનું સ્વરૂપ નહિ જોનાર અમોને ત્રુ-

ટિકાલ યુગ સમાન થાય છે. વાંકા કેશવાલું અને શોભાયુક્ત આપનું મુખ જોનાર અમોને દૃષ્ટિનો મેષોન્મેષ કરનાર બ્રહ્મા જડ છે એમ દેખાય છે.

पतिसुतान्वय भ्रातृबान्धवा-
नतिविलङ्घ्य तेऽन्त्यऽच्युतागताः ॥
गतिविदस्तवोद्गीतमोहिताः
कितव योषितःकस्त्यजेन्निशि ॥१६॥

અર્થ—હે અચ્યુત! હે કપટી! પતિ, પુત્ર, વંશજ, ભાઇઓ, બંધુઓને અતિક્રમણ કરીને અમો આપની સમીપે આવેલાં છીએ. અને આપના ગીતવડે મોહ પામનારી, અને ગતિને જાણનારી સ્ત્રીઓનો રાત્રિને વિષે કોણ ત્યાગ કરે? ૧૬

रहसि संविदं हृच्छयोदयं
प्रहसिताननं प्रेमवीक्षणम् ॥
बृहदुरः श्रियो वीक्ष्य धाम ! ते
मुहुरतिस्पृहा मुह्यते मनः ॥१७॥

અર્થ—એકાન્તને વિષે કામના ઉદય યુક્ત સવિદ [નર્મવાક્ય] હાસયુક્ત મુખ, પ્રેમપૂર્વક જોવું. અને લક્ષ્મિના ધામરૂપ આપનુ મોટું ઉર જોઇને

અમોને વારંવાર અતિ સ્પૃહા થાય છે અને અમા-
રૂં મન મોહ પામે છે. ૧૭

व्रजवनौकसां व्यक्तिरङ्ग ते
वृजिनहन्त्र्यलं विश्वमङ्गलम् ॥
त्यज मनाक् च नस्त्वत्स्पृहात्मनां
स्वजनहृद्रुजां यन्निषूदनम् ॥१८॥

અર્થ—હે અંગ આપની અભિવ્યક્તિ [પ્રકટ થ-
વું] વ્રજ અને વનમાં રહેનારાઓના દુખને અત્યંત
હણનાર છે, અને વિશ્વને મંગલરૂપ છે આપને વિ-
ષે સ્પૃહાયુક્ત જેઓનું અંતઃકરણ છે એવાં અમો
ને સ્વજનના હૃદય રોગનું નિષદન (ઔષધ) જે
હોય તે થોડું આપો. ૧૮

यत्ते सुजातचरणाम्बुरुहं स्तनेषु
भीताःशनैः प्रियदधीमहिकर्कशेषु
तेनाटवीमटसि तद्व्यथतेन किंस्वि-
त्कूर्पादिभिर्भ्रमति धीर्भवदायुषांनः॥१९॥

અર્થ—હે પ્રિયા જે આપનું સુંદર ચરણ કમળ
અમારા કઠણ સ્તનને વિષે અમે ભીતિથી હળવે
હળવે ધારણ કરીએ છીએ તે આપ વનમાં ફરો
છો તેથી વિષમ કાંકરી ઇત્યાદિથી પીડા પામતું હ-

શે. એ પ્રકારે આપ જેનું આયુષ્ય છોવી એ અ-
મારી બુદ્ધિ ભમે છે. ૧૯

इति गोप्यःप्रगायन्त्यः प्रलपन्त्यश्च चित्रधा॥
रुरुदुः सुस्वरं राजन्कृष्णदर्शनलालसाः॥२०॥

અર્થ—હે રાજન્! એ પ્રકારે ગોપીજનો ગાન
કરતાં છતાં અને જૂદે જૂદે પ્રકારે વિલાપ કરતાં
છતાં કૃષ્ણના દર્શનમાં પ્રીતીવાળાં ગાઢ સ્વરથી રો-
વા લાગ્યો. ૨૦

तासामाविर भूच्छौरिः स्मयमानमुखाम्बुजः।
पीतांबरधरःस्त्रग्वी साक्षान्मन्मथमन्मथः॥२१॥

અર્થ—જેનું મુખ કમલ સ્મયમાન (હાસ્યયુક્ત)
છે, પીળાં વસ્ત્ર જેણે ધારણ કર્યાં છે અને સાક્ષા-
ત્ મન્મથ ના પણ મન્મથ [મનનેક્ષોભ પમાડના-
ર] એવા શૌરી શ્રી કૃષ્ણ તેઓના મધ્યે પ્રકટ થયા.

इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे गोपीगीते
कृष्णस्तुतिर्नाम एकात्रिंशोऽध्यायः ३१

३५६४

શ્રી નવરત્નસ્તોત્ર.

ચિંતા કાઽપિ ન કાર્યા નિવેદિતાત્મભિઃ કદાપિ ॥
ભગવાનપિ પુષ્ટિસ્થો ન કરિષ્યતિ લૌકિકીંચ ગતિમ્ ॥૧॥

નિવેદનં તુ સ્મર્તવ્યં સર્વથા તાદૃશૈર્જનઃ ॥
સર્વેશ્વરશ્ચ સર્વાત્મા નિજેચ્છ.તઃ કરિષ્યતિ ॥૨॥

સર્વેષાં પ્રભુસંબંધો ન પ્રત્યેકમિતિ સ્થિતિઃ ॥
અતોઽન્યવિનિયોગેઽપિ ચિંતા કા સ્વસ્ય સોઽપિચેત્ ॥૩॥

અજ્ઞાનાદથવા જ્ઞાનાત્કૃતમાત્મનિવેદનમ્ ॥
યૈઃ કૃષ્ણસાત્ કૃતપ્રાણૈસ્તેષાં કા પરિદેવના ॥૪॥

તથા નિવેદને ચિંતા ત્યાજ્યા શ્રીપુરૂષોત્તમે ॥
વિનિયોગેઽપિસાત્યાજ્યા સમર્થો હિ હરિ સ્વતઃ ॥૫॥

લોકે સ્વાસ્થ્યં તથા વેદે હરિસ્તુ ન કરિષ્યતિ ॥
પુષ્ટમાર્ગે સ્થિતોયસ્માત્ સાક્ષિણો ભવતાખિલાઃ ॥૬॥

સેવાકૃતિર્ગુરોરાજ્ઞા બાધનં વા હરીચ્છયા ॥
અતઃ સેવાપરંચિત્તં વિધાય સ્થીયતાં સુખમ્ ॥૭॥

ાચતોદ્વેગં વિધાયાપિ હરિર્યદ્યત્કરિષ્યતિ ॥
તથૈવ તસ્ય લીલેતિ મત્વા ચિંતાંદ્રુતં ત્યજેત્ ॥૮॥

તસ્માત્સર્વાત્મના નિત્યં શ્રીકૃષ્ણઃશરણં મમ ॥
વદદ્ભિરેવ સતતં સ્થેયમિત્યેવ મે મતિઃ ॥૯॥

ઇતિશ્રીમદ્વલ્લભાચાર્ય વિરચિત
નવરત્નસ્તોત્ર સંપૂર્ણ.

શ્રી સર્વોતમસ્તોત્ર.

પ્રાકૃતધર્માનાશ્રયમપ્રાકૃતનિખિલધર્મરૂપમિતિ
નિગમપ્રતિપાદ્યં યત્તચ્છુદ્ધં સાકૃતિ સ્તૌમિ ॥ ૧ ॥
કલિકાલતમશ્છન્નદૃષ્ટિત્વાદ્વિદુષામપિ
સંપ્રત્યવિષયસ્તસ્યમાહાત્મ્યં સમભૂદ્ભુવિ ॥ ૨ ॥
દયયાનિજમહાત્મ્યં કરિષ્યન્પ્રકટં હરિઃ
વાણ્યા યદા તદા સ્વાસ્યં પ્રાદુર્ભૂતં ચકાર હિ ॥ ૩ ॥
તદુક્તમપિ દુર્બોધં સુબોધં સ્યાદ્યથા તથા
તન્નામાષ્ટોતરશતં પ્રવક્ષ્યામ્યખિલાઘહૃત્ ॥ ૪ ॥
ઋષિરગ્નિકુમારસ્તુ નામ્ના છંદોજગત્યસૌ
શ્રીકૃષ્ણાસ્યં દેવતા ચ બીજં કારુણિકઃ પ્રભુઃ ॥ ૫ ॥
વિનિયોગો ભક્તિયોગપ્રતિબંધવિનાશને
કૃષ્ણાધરામૃતાસ્વાદસિદ્ધિરત્ર ન સંશયઃ ॥ ૬ ॥
આનંદઃ પરમાનંદઃ શ્રીકૃષ્ણાસ્યં કૃપાનિધિઃ
દૈવોદ્ધારપ્રયત્નાત્મા સ્મૃતિમાત્રાર્તિનાશનઃ ॥ ૭ ॥
શ્રીભાગવતગૂઢાર્થપ્રકાશનપરાયણઃ
સાકારબ્રહ્મવાદૈકસ્થાપકો વેદપારગઃ ॥ ૮ ॥
માયાવાદનિરાકર્ત્તા સર્વવાદિનિરાસકૃત્
ભક્તિમાર્ગાબ્જમાર્ત્તંડ સ્ત્રીશૂદ્રાદ્યુદ્ધૃતિક્ષમઃ ॥ ૯ ॥
અંગીકૃત્યૈવ ગોપીશ વલ્લભીકૃતમાનવઃ
અંગીકૃતૌ સમર્યાદો મહાકારૂણિકો વિભુઃ ॥ ૧૦ ॥
અદેયદાનદક્ષશ્ચ મહોદારચરિત્રવાન્
પ્રાકૃતાનુકૃતિવ્યાજમોહિતાસુરમાનુષઃ ॥ ૧૧ ॥

વૈશ્વાનરો વઃલ્લભાખ્યઃ સદ્રૂપોહિતકૃત્સતામ્
જનશિક્ષાકૃતેકૃષ્ણભક્તિકૃન્નિખિલેષ્ટદઃ ॥ ૧૨ ॥
સર્વલક્ષણસંપન્નઃ શ્રીકૃષ્ણજ્ઞાનદો ગુરૂઃ
સ્વાનંદતુંદિલઃ પદ્મદલાયતવિલોચનઃ ॥ ૧૩ ॥
કૃપાદૃગ્વૃષ્ટિસંહૃષ્ટદાસદાસીપ્રિયઃ પતિઃ
રોષ દક્પાતસંપ્લુષ્ટભક્તદ્વિટ્ ભક્તસેવિતઃ ॥ ૧૪ ॥
સુખસેવ્યોદુરારાધ્યોદુર્લભાંઘ્રિસરોરૂહઃ
ઉગ્રપ્રતાપો વાક્સીધુપૂરિતાશેષસેવકઃ ॥ ૧૫ ॥
શ્રીભાગવતપીયૂષસમુદ્રમથનક્ષમઃ
તત્સારભૂતરાસસ્ત્રીભાવપૂરિતવિગ્રહઃ ॥ ૧૬ ॥
સાંનિધ્યમાત્રદત્તશ્રીકૃષ્ણપ્રેમા વિમુક્તિદઃ
રાસલીલૈકતાત્પર્યઃકૃપયૈતત્કથાપ્રદઃ ॥ ૧૭ ॥
વિરહાનુભવૈકાર્થસર્વત્યાગોપદેશકઃ
ભક્ત્યાચારોપદેષ્ટાચ કર્મમાર્ગ પ્રવર્ત્તકઃ ॥ ૧૮ ॥
યાગાદૌ ભક્તિમાર્ગૈકસાધનત્વો પદેશકઃ
પૂર્ણાનંદઃ પૂર્ણકામો વાક્પતિર્વિબુધેશ્વરઃ ॥ ૧૯ ॥
કૃષ્ણનામ સહસ્રસ્યવક્તા ભક્ત પરાયણઃ
ભક્ત્યાચારોપદેશાર્થ નાના વાક્ય નિરૂપકઃ ॥ ૨૦ ॥
સ્વાર્થોજ્જિતાખિલપ્રાણ પ્રિયસ્તાદૃશવેષ્ટિતઃ
સ્વદાસાર્થકૃતા શેષ સાધનઃ સર્વ શક્તિધૃક્ ॥ ૨૧ ॥
ભુવિ ભક્તિપ્રચારૈક કૃતેસ્વાન્વયકૃત્પિતા
સ્વવંશે સ્થાપિતાશેષસ્વમાહાત્મ્યઃ સ્મયાપહઃ ॥ ૨૨ ॥
પતિવ્રતાપતિઃ પારલૌકિ કૈહિક દાનકૃત્
નિગૂઢ હૃદયોઽનન્ય ભક્તેષુજ્ઞાપિતાશયઃ ॥ ૨૩ ॥
ઉપાસનાદિમાર્ગાતિમુગ્ધમોહનિવારકઃ
ભક્તિમાર્ગે સર્વમાર્ગવૈલક્ષણ્યાનુભૂતિકૃત્ ॥ ૨૪ ॥

પૃથક્શરણમાર્ગોપદેષ્ટા શ્રી કૃષ્ણહાર્દવિત્
પ્રતિક્ષણનિકુંજસ્થલીલારસસુપૂરિતઃ ॥ ૨૫ ॥
તત્કથાક્ષિપ્તચિત્તસ્તદ્વિસ્મૃતાન્યોવ્રજપ્રિયઃ
પ્રિયવ્રજસ્થિતિઃ પુષ્ટિલીલાકર્ત્તા રહઃપ્રિયઃ ॥ ૨૬ ॥
ભક્તેચ્છાપૂરકઃ સર્વાજ્ઞાતલીલોઽતિમોહનઃ
સર્વાસક્તો ભક્તમાલાસક્તઃ પતિતપાવનઃ ॥ ૨૭ ॥
સ્વયશોગાનસંહૃષ્ટહૃદયાંભોજવિષ્ટરઃ
યશઃપીયૂષલહરીપ્લાવિતાન્યરસઃપરઃ ॥ ૨૮ ॥
લીલામૃતરસાર્દ્રાર્દ્રી કૃતાખિલશરીરભૃત્
ગોવર્દ્ધનસ્થિત્યુત્સાહ સ્તલ્લીલાપ્રેમપૂરિતઃ ॥ ૨૯ ॥
યજ્ઞભોક્તા યજ્ઞકર્ત્તા ચતુર્વર્ગવિશારદઃ
સત્યપ્રતિજ્ઞસ્ત્રિગુણાતીતોનયવિશારદઃ ॥ ૩૦ ॥
સ્વકીર્ત્તિવર્દ્ધનસ્તત્ત્વસૂત્રભાષ્યપ્રદર્શકઃ
માયાવાદાખ્યતૂલાગ્નિર્બ્રહ્મવાદનિરૂપકઃ ॥ ૩૧ ॥
અપ્રાકૃતાઽખિલાકલ્પભૂષિતઃ સહજસ્મિતઃ
ત્રિલોકીભૂષણં ભૂમિભાગ્યં સહજ સુંદરઃ ॥ ૩૨ ॥
અશેષભક્ત સંપ્રાર્થ્ય ચરણાબ્જરજોધનઃ
ઇત્યાનંદનિધેઃ પ્રોક્તં નામ્નામષ્ટોત્તરંશતં ॥ ૩૩ ॥
શ્રદ્ધાવિશુદ્ધબુદ્ધિર્યઃપઠત્યનુદિનંજનઃ
સ તદેકમનાઃ સિદ્ધિમુક્તાંપ્રાપ્નોત્યસંશયઃ ॥ ૩૪ ॥
તદપ્રાપ્તૌ વૃથા મોક્ષસ્તદાપ્તૌ તદ્ગતાર્થતા
અતઃસર્વોત્તમસ્તોત્રં જપ્યં કૃષ્ણરસાર્થિભિઃ ॥ ૩૫ ॥

॥ ઈતિ શ્રીમદગ્નિકુમાર પ્રોકતં સર્વોત્તમ સ્તોત્ર સંપુર્ણમ્ ॥

॥ શ્રીઃ ॥

શ્રીકૃષ્ણાયનમઃ શ્રીગોપીજનવલ્લભાયનમઃ

અથ શ્રીયમુનાજીનાં ૪૦ પદ.

પદ ૧ લું રાગ રામકલી,

પિયસંગ રંગભરિ કરિ કલોલેં, પીય૦
સબનકો સુખદેન, પીયસંગ કરત સેન;
ચિત્તમેં તબ પરત ચેન, જબહી બોલેં પીય૦ ૧
અતિહી વિખ્યાત, સબ વાત ઇનકે હાથ,
નામ લેત કૃપા કરેં અતોલે,
દરસકરિ પરસકરિ ધ્યાન હિયમેં ધરેં,
સદા વ્રજનાથ ઇનસંગ ડોલે. પીય૦ ૨
અતિહિ સુખકરન દુઃખ સબનકે હરન,
એહી લીનો પરન, દે ઝકોલેં;
એસી જમુના જાન તુમ કરો ગુન ગાન,
રસિકપ્રિતમ પાઓ નગ અમોલે. પીય૦ ૩

પદ ૨ જું.

શ્યામ સુખધામ જહાં નામ ઇનકે, શ્યામ૦
નિસદિનાપ્રાણપતિ આયે હિયમેં બસે;
જોઈ ગાવે સુજસ ભાગ્ય તિનકે, શ્યામ૦ ૧

યેહિ જગમેં સાર, કહત વારંવાર,
સજ્જનકે આધાર, ધન નિધનનકે;
લેત જમુને નામ, દેત અભેપદ ધામ,
રસિકપ્રિતમ પિયા બસ જુ ઈનકે.   સ્યામ૦ ૨

પદ ૩ જું.

કહત શ્રુતિસાર, નિર્ધાર કરિકે;
ઇન બિના કોન એસી કરે હે સખી;
હરત દુઃખદ્વંદ, સુખકંદ બરખે.   કહ૦ ૧
બ્રહ્મસંબંધ જબ હોત યા જીવકોં,
તબહિં ઈનકી ભુજા વામ ફરકે;
દોરિકરિ સોરકરિ જાય પિયસો કહે,
અતિહિ આનંદ મનમેંજુ હરખે.   કહ૦ ૨
નામ નિર્મોલનગ *નહી કોઊલે સકે,
ભક્ત રાખત હિયે હાર કરકે;
રસિકપ્રિતમજુકી, હોત જા પર કૃપા,
સોઇ શ્રીજમુનાજિકો રૂપ પરખે.   કહ૦ ૩

પદ ૪ થું.

નેનભરિ દેખિ અબ ભાનુ તનયા,   નેન૦
કેલિ પિયસોં કરે ભમર તબહિં પરે;
શ્રમજલ ભરત આનંદ મનયા.   નેન૦ ૧

---

* લે કાઊ નાસકે એસોભી પાઠ હે.

ચલત ટેઢી હોહિ, લેત પિયકો મોહી,
ઇન બિના રહત નહિ, એક છિનયા;
રસિક પ્રિતમ રાસ કરત જમુના પાસ,
માનો નિર્ધનનકો હે જુ ધનયા. નેન૦ ૨

પદ ૫ મું.

સ્યામસંગ સ્યામ૦હે રહિરિ જમુને,
સુરતશ્રમબિંદુતેં સિંધુસી બહિ ચલી,
માનો અતુર અલી રહી ન ભવને. સ્યામ૦ ૧

કોટિ કામહિં વારેં, રૂપ નેનન નિહારેં,
લાલ ગિરિધરન સંગ કરત રમને;
હરખિ ગોવિંદ પ્રભુ નીરખિ ઇનાક ઓર,
માનો નવદુલહની, આઇ ગવને. સ્યામ૦ ૨

પદ ૬ ઠું.

ચરણ પંકજ રેણુ, જમુનેજુ દેની, ચર૦
કલિયુગ જીવ ઉદ્ધારન કારન;
કાટત પાપ અબધાર પેની. ચર૦ ૧

પ્રાણપતિ પ્રાણસુત, આંચે ભક્તન હિત,
સકલ સુખની તુમ હો જુ શ્રેની;
ગોવિંદપ્રભુ બિના રહત નહિ એક છિનું,
અતિહિ આતુર ચંચલ જુ નયની. ચર૦ ૨

પદ ૭ મું.

શ્રીજમુનાસી નારી કોઉ ઓર દાતા, શ્રીજ૦
જો ઇનકી સરન જાત હે દોરિ કેં;
તાહિંકોં તીહિહિછિનુ કરિ સનાથા શ્રીજ૦ ૧
એહિ ગુન ગાન રસખાન રસના એક,
સહસ્ત્ર રસના ક્યોં ન દઇ બિધાતા;
ગોવિંદ પ્રભુ તન મન ધન વારને,
સબહિકો જીવન ઇનહીકે હાથા. શ્રીજ૦ ૨

પદ ૮ મું.

શ્રીજમુના જસ જગતમેં જોઈ ગાવે, શ્રીજ૦
તાકે આસક્તિ* હેું રહત હેં પ્રાણપતિ;
નેન ઓર બેનમેં રસજુ છાવે. શ્રીજ૦ ૧
વેદ પુરાનકિ બાત યહ અગમુ હે,
પ્રેમકો ભેદ કોઉ ન પાવે;
કહત ગોવિંદ શ્રીજમુનેકિ જાપર કૃપા,
સોહિ શ્રીવલ્લભકુળ શરન આવે. શ્રીજ૦ ૨

પદ ૯ મું.

ધાય કે જાય જો શ્રીજમુના તીરે, ધાય૦
તાકિ મહિમા અબ કહાંલગ બરનિયે,
જય પરસત અંગ પ્રેમ નીરે. ધાય૦ ૧
નિસદિના કેલિ કરત મનમોહન,
પિયા સંગ ભક્તનકી હે જુ ભીરે;

---

* આધીનવકે એસોભી પાઠ હે.

છીત સ્વામી ગિરિધરન શ્રીવિઠ્ઠલ,
ઇન બિના નેક નહિ ધરત ધીરે. ધાય૦ ૨

પદ ૧૦ મું.

જા મુખતેં શ્રીજમુનેયહ નામ આવે, જા મુ૦
તાપર કૃપા કરેં શ્રીવલ્લભ પ્રભુ;
સોઈ શ્રીજમુનાજીકો ભેદ પાવે. જા મુ૦ ૧
તન મન ધન સબ લાલ ગિરિધરનકોં,
દેકેં ચરન જબ ચિત્ત લાવે;
છીતસ્વામિ ગિરિધરન શ્રીવિઠ્ઠલ,
નેનન પ્રગટ લીલા દિખાવે. જા મુ૦ ૨

પદ ૧૧ મું.

ધન્ય શ્રીજમુને નિધી દેનહારી,
કરત ગુન ગાન અજ્ઞાન અઘ દૂર કરિ;
જાય મિલવત પિયા પ્રાનપ્યારી, ધન્ય૦ ૧
જીનકોઇ સંદેહ કરો બાત ચિત્તમે ધરો,
પુષ્ટિપથ અનુસરો, સુખજુ કારી;
પ્રેમકે પુંજમેં, રાસકુંજમે,
તાહી રાખત રસરંગ ભારી. ધન્ય૦ ૨
જમુને ઓર પ્રાનપતિ ઓર સબ પ્રાનસુત,
જયોં જન જીવપર દયા બિચારી;
છીતસ્વામિગિરિધરન શ્રીવિઠ્ઠલ,
પ્રિતકે લીયે અબ સંગ ધારી, ધન્ય૦ ૩

પદ ૧૨ મું.

ગુન અપાર મુખ એક કહાંલો કહિયે, ગુન૦
તજો સાધન ભજો નામ શ્રીજમુનાજીકો;
લાલગિરિધરનવર તબહિં પૈયે, ગુન૦ ૧
પરમ પુનિત પ્રિતિકી રીતિ સબ જાનિકે,
દૃઢ કરી ચરણ *કમલ જુ ગ્રહીયે;
છીતસ્વામિ ગિરિધરન શ્રીવિઠ્ઠલ
એસી નિધિ છાંડી અબ કહાં જુ જૈયે. ગુન૦ ૨

પદ ૧૩ મું.

ચિત્તમેં શ્રીજમુના નિસદિન જો રાખો, ચિત્ત૦
ભક્તકેવશ કૃપા કરતહે સર્વદા;
એસો શ્રીજમુનાજીકો હેજુ સાખો. ચિત્ત૦ ૧
જા મુખતેં શ્રીજમુને યહ નામ આવે,
સંગ કીજે અબ જાય તાકો;
ચતુર્ભુજદાસ અબ કેહેતહેં સબનસો,
તાતેં શ્રીજમુને જમુને જુ ભાખો. ચિત્ત૦ ૨

પદ ૧૪ મું.

પ્રાનપતિ વિહરત શ્રીજમનાકૂલે. પ્રાન૦
લુબ્ધમકરંદકે ભમર જયોં બસ ભયે;
દેખી રવિઉદય માનો કમલ ફૂલે, પ્રાન૦ ૧

---

* પરિચિત લેયે એવો પણ પાઠ છે.

કરત ગુંજાર મુરલીજું લે સાંવરો.
સુનત વ્રજવધુ.તન સુધિ જુ ભૂલે,
ચતુર્ભુજદાસ જમુને પ્રેમ સિંધુમે,
લાલ ગિરધરન અબ હરખી ઝુલે. પ્રાન૦ ૨

પદ ૧૫ મું.

વારંવાર શ્રીજમુને ગુન ગાન કીજે, વારં૦
એહી રસના તેં જા નામરસ અમૃત;
ભાગ્ય જાકે હેં સોઇ જુ પીજે. વારં૦ ૧
ભાનુતનયા દયા અતિહી કરૂણામયા,
ઇનકી કરિ આસ અબ સદાઈ જીજે;
ચતુર્ભુજદાસ સોઇ પિયા પાસ રહે,
જોઈ શ્રીજમુનાજીકે રસ જુ ભીજે. વારં૦ ૨

પદ ૧૬ મું.

હેત કરી દેત શ્રીજમુને બાસ કુંજે હેત૦
જહાં નિસવાસર રાસમે રસિકવર;
કહાંલગ બરનિયે પ્રેમપુંજે. હેત૦ ૧
થાકત સરિતા નીર થકિત વ્રજવધુભીર;
કોઇ ન ધરત ધીર મુરલી સૂનીજે;
ચતુર્ભુજદાસ જમુનેપંકજ જાનિ
મધુપકીનાઇ ચિત્તહાય ગુંજે હેત૦ ૨

પદ ૧૭ મું.

ભક્તપર કરી કૃપા શ્રીજમુને એસી, ભક્ત૦

છાંડી નિજધામ બિશ્રામ ભૂતલકિયો.
પ્રગટલીલા દિખાઈ જુ તેસી. ભક્ત૦ ૧
પરમ પરમારથ કરતહે સબનકોં,
દેત અદ્દભુત રૂપ આપ જેસી;
નંદદાસ યોં જાનિ દૃઢકરિ ચરન ગ્રહે,
એક રસના કહા કહોં વિશેષી.

પદ ૧૮ મું.

નેહકારન શ્રીજમુને પ્રથમ આઈ, નેહ૦
ભક્ત કે ચિત્તકી વૃતિ સબ જાનહી;
તાહીતેં અતિહિં આતુર જુ ધાઇ. નેહ૦ ૧
જાકે મન જેસી ઇચ્છા હતી તાહિકી,
તેસિ હીઆય સાધુજુ પૂજાઇ;
નંદદાસહી આય પ્રભુતાપર રીઝિ રહે.
જોઈ શ્રીજમુનાજીકો જસ જુ ગાઈ. નેહ૦ ૨

પદ ૧૯ મું.

તાતેં શ્રીજમુને જમુને જુ ગાવો, તાતેં૦
સેષ સહસ્રમુખ નિસદિના ગાવત;
પાર નહિ પાવત તાહિ પાવો. તાતેં૦ ૧
સકલ સુખદેનહાર તાતેં કરો ઉચ્ચાર,
કહતહુ વારંવાર જીન ભુલાવો;
નંદ દાસકી આસ શ્રીજમુને પૂરન કરી,
તાતે ઘરી ઘરી ચિત્ત લાવો. તાતેં૦ ૨

પદ ૨૦ મું.

ભાગ્ય સૌભાગ્ય શ્રીજમુને જુ દેઇ, ભાગ્ય૦
બાત લૌકિક તજો પુષ્ટિ જમુને ભજો;
લાલગિરિધરનવર તબ મિલેઇ. ભાગ્ય૦ ૧
ભગવદીસંગકરી બાત ઇનકી લહે,
સદા સાનિધ્ધિ રહે દેતી મેઇ;
નંદદાસ જા પર કૃપા શ્રીવલ્લભ કરે,
તાકો શ્રીજમુને સરવસુ જો દેઇ.* ભાગ્ય૦ ૨

પદ ૨૧ મું.

નામમહિમા એસો જો જાનો, નામ૦
મર્યાદાદિક કહે લૌકિક સુખ લહે;
પુષ્ટિકો પુષ્ટિપથ નિશ્ચે બાનો. નામ૦ ૧
સ્વાતિજલબુંદ જબ પરતહે જાહિમેં,
તાહિમેં હોત તેસો જુ વાનો;
શ્રીજમુને કૃપા સિંધુજાનિ, સ્વાતિજલ બહુ માનિ,
સૂર ગુણપૂર કહાંલો બખાનો. નામ૦ ૨

પદ ૨૨ મું.

ભકતકોં સુગમ શ્રીજમુને અગમ ઔરેં, ભકત૦
પ્રાતહી ન્હાત અઘ જાત તાકે સકલ;
જમ હું રહત તાહી હાથ જોરે. ભક્ત૦ ૧
અનુભવી બિના અનુભવ કહા જાનહી,

* તાકે સદા શ્રી જમુને વરાનુ દેઈ.

જાકો પિયા નહિ ચિત્ત ચોરે;
પ્રેમકે સિંધુકો મરમ જાન્યોં નહિ,
સૂર કહે કહા ભયો દેહ બોરે. ભક્ત૦ ૨

પદ ૨૩ મું.

ફલફલિત હોત ફલરૂપ જમુને, ફલ૦
દેખીહૂ ના સુની તાહીકી આપુની;
તાકી બાત કહો કેસે જુ માને. ફલ૦ ૧
તાહિકે હાથ નિર્મોલ નગ દીજીયે;
જોઈ નીકે કરી પરખી જાને,
સૂર કહે પૂરતે દૂરિ બસિયે સદા;
શ્રીજમુનાજીકો નામ લિજે જુ છાને. ફલ૦ ૨

પદ ૨૪ મું.

શ્રીજમુનેપતિદાસકે ચિન્હ ન્યારે, શ્રીજ૦
ભગવદીકોં ભગવદસંગ મિલિરહે;
જાકે બસત હીયે પ્રાનપ્યારે. શ્રીજ૦ ૧
ગૂઢ જમુનેબાત સોઈ અબ જાનિયે,
જાકે મનમોહન નેનતારે;
સૂર સુખસાર નિરધાર વે પાવહી,
જાપર હોય શ્રીવલ્લભ કૃપા રે. શ્રીજ૦ ૨

પદ ૨૫ મું.

શ્રીજમુને રસખાનકોં સીસ નાંઊં, શ્રીજ૦
એસી *જમુને જાની ભક્તકોં સુખદાન;
જોઈ માગો સોઈ જુ પાઊં શ્રીજ૦ ૧

---

* મહિમા. એસો પાઠ હે.

પતિત પાવનકરન નામ લિનો તરન,
દ્રઢકરિ ગ્રહી ચરન, કહૂં ન જાઊં;
કુંભનદાસ ગિરિધરનમુખ નિરખત,
ચહિ ચાહત નહિ પલક લાઊં. શ્રીજ૦ ૨

પદ ૨૬ મું.

શ્રીજમુને અગનિતગુન ગને ન જાઇ,
જમુનેતટરેણુતેં હોત હે નવિન તનુ;
સુખદેનકી મેં કરોં બડાઇ. શ્રીજ૦ ૧
ભકત માંગત જોઈ દે તેહીછિનું,
સો એસીકો કરે પ્રણુ નિવાઇ;
કુંભનદાસ ગિરિધરનમુખ નિરખત,
કહો કેસેકરિ મન અઘાઈ. શ્રીજ૦ ૨

પદ ૨૭ મું.

શ્રીજમુનેપર તન મન ધન પ્રાન વારોં, **શ્રીજ૦**
જાકી કીરતિ કોન અબ કહિસકે;
તાહીં નૈનનતે ન નેક ટારોં. શ્રીજ૦ ૧
ચરનકમલ ઇનકે જુ ચિંતત રહોં,
નિસદિના નામ મુખ તેં ઉચ્ચારે;
કુંભનદાસ કહે લાલગિરિધરનમુખ,
ઇનકી કૃપા ભઇ તબ નિહારોં. શ્રીજ૦ ૨

પદ ૨૮ મુ.

ભક્તઇચ્છા પૂરન શ્રીજમુનેજુ કરતા, ભક્ત૦
બિનામાગે હુ દેત કહાંલોં કહોં હેત;
જેસે કાહુકોં કોઊ હોય ધરતા. ભક્ત૦ ૧

શ્રીજમુનાપુલિનં રાસ વ્રજવધૂ લિયેં પાસ,
મંદ મંદ હાસકર મનજુ હરતા;
કુંભનદાસ લાલગિરિધરમુખ નિરખત,
યહી જીયલેખત શ્રીજમુને જુ ભરતા. ભક્ત૦ ૨

પદ ૨૯ મું.

રાસરસસાગર શ્રીજમુને જુ જાની, રાસ૦
બહેત ધારા તન પ્રતિછિનુ નૌતન;
રાખત અપને ઉરમાંજુ ઠાની. રાસ૦ ૧
ભક્તકો સહિ ભાર, દેત જુ પ્રાનઅધાર,
અતિહી બોલત મધુર મધુરિબાની;
શ્રીવિઠ્ઠલ ગિરિધરનવર બસ કીયે,
કૌનપેં જાત મહિમા બખાની. રાસ૦ ૨

પદ ૩૦ મું.

ભક્તપ્રતિપાલ જંજાલ ટારે, ભક્ત૦
અપને રસરંગમેં સંગ રાખત સદા;
સર્વદા જોઈ શ્રીજમુને નામ ઉચ્ચારે. ભક્ત ૧
ઈનકી કૃપા અબ કહાંલગ બરનિયે,
જેસે રાખત જનની પુત્ર વારે;
શ્રીવિઠ્ઠલ:ગિરધરનસંગ વિહરત,
ભક્તકો એક છિન ના બિસારે. ભક્ત૦ ૨

પદ ૩૧ મું.

શ્રીજમનાજીકો નામ લે સો સભાગી શ્રીજ૦
ઇનકે સ્વરૂપકો સદા ચિંતન કરત;

કલ ન પરત જાય લેહ લાગી. શ્રીજ૦ ૧
પુષ્ટિમારગમરમ અતિહી દુર્લભ કરમ,
છાંડી સગરે પર પ્રેમપાગી;
શ્રીવિઠ્ઠલ ગિરિધરન એસી નિધી,
ભકતકોં દેત હે બિના માગી. શ્રીજ૦ ૨

પદ ૩૨ સું.

કોનપેં જાત શ્રીજમુને જુ બરની,
સબહીકો મનમોહત મોહન;
તા પીયાકો મન એજુ હરની, કોન૦ ૧
ઈનાબિના એકછિંન રહેત નહિ જીવન.
ધન્ય વ્રજચંદમન આનંદ કરની;
શ્રીવિઠ્ઠલ ગિરિધરન, સહિત આયે,
ભક્તકે હેત અવતાર ધરની. કોન૦ ૨

પદ ૩૩ સું.

શ્રીજમુને તુમસી એક હો જુ તુમહી, શ્રીજ૦
કરિ કૃપા દરસ નિસવાસર દીજિયે;
તિહારે ગુન ગાનકો રહે ઉદ્યમહી. શ્રીજ૦ ૧
તિહારે પાયેતે સકલનિધિ પાવહી
ચરણ કમલ ચિતભ્રમર હી,
કૃષ્ણદાસન કહેં કોન યહ તપ કિયો.
તિહારેઢિગ રહેત હેં લતા દ્રુમહી. શ્રીજ૦ ૨

પદ ૩૪ મું.

એસી કૃપા કીજે લીજીયે નામ;
જમુને જગવંદની ગુન જાત કહુ ગિની.
જિનકે એસે ધની સુંદર સ્યામ. એસી૦ ૧
દેત સંજોગરસ એસે પિયુ હેજુ બસ,
સુનત તિહારો સુજસ પૂરે કામ;
કૃષ્ણદાસન કહે ભક્તહિત કારને,
શ્રીજમુને એક છિંન નહિ કરે વિશ્રામ. એસી૦ ૨

પદ ૩૫ મું.

શ્રીજમુનાકે નામ અઘ દૂરિ ભાજેં શ્રીજ૦
જિનકે ગુન સુનનકોં લાલગિરિધરનપિય;
આય સનમુખ તાકે બિરાજે. શ્રીજ૦ ૧
તિહિછિંનુ કાજ તાકે સગરે સરે,
જાય કે મિલત વ્રજવધુ સમાજે;
કૃષ્ણદાસની કહે તાહિ અબ કોન ડર,
જાકે ઉપર શ્રીજમુને સી ગાજે. શ્રીજ૦ ૨

પદ ૩૬ મું.

શ્રીજમુનાજીકો નામ તેઇજુ લેહેં, શ્રીજ૦
જાકી લગન લાગી નંદલાલસોં,
સરવસુ દેકે નિકટ રહે હેં. શ્રીજ૦ ૧
જિનહી સુગમ જાનિ વાત મનમેંજુ માનિ,
બિના પહેચાંનિ કૈસેંજુ પૈયે;

કૃષ્ણદાસનિ કહેં શ્રીજમુનેનામ નૌકા,
ભક્ત ભવસિંધુતેં યોંહી તરિયે. શ્રીજ૦ ૨

પદ ૩૭ મું.

શ્રીજમુનેકી આસ અબ કરતહેં દાસ, શ્રીજ૦
મનકર્મ બચન કરજોરીકે માગત,
નિસદિના રાખીએ અપનેજુ પાસ. શ્રીજ૦ ૧
જહાં પિય રસિકવર રસિકની રાધિકા,
દોઉજન સંગમિલિ કરત રાસ;
દાસ પરમાનંદ પાયે અબ વ્રજચંદ,
દેખી સોરાને નેન મંદહાસ. શ્રીજ૦ ૨

પદ ૩૮ મું.

શ્રીજમુનેકે સાથ અબ ફિરતહેં નાથ, શ્રીજ૦
ભક્તકે મનકે મનોરથ પૂરન કરત;
કહાંલોં કહિયે ઈનકીજુ ગાથ. શ્રીજ૦ ૧
વિવિધસિંગાર આભુષન પેહેરેં,
અંગ અંગ શોભા બરનિ ન જાત;
દાસ પરમાનંદ પાયે અબ વ્રજચંદ,
રાખે અપને શરન બહે જુ જાત. શ્રીજ૦ ૨

પદ ૩૯ મું.

શ્રીજમુને પિયકોં બસ તુમજુ કિને, શ્રીજ૦
પ્રેમકે ફંદતે ગ્રહિજુ રાખે નિકટ,
એસે નિર્મોલનગ મોલ લિને. શ્રીજ૦ ૧

તુમજુ પઠાવત તહાં અગ ધાવત,
તિહારે રસરંગમે રહત ભીને;
દાસ પરમાનંદ પાયે અબ વ્રજચંદ,
પરમ ઉદાર શ્રીજમુનેજુ દીને. શ્રીજ૦

પદ ૪૦ મું.

જમુને સુખકારની પ્રાનપતિકે, જમુ૦
જીને ભુલિજાત પિયા તિને સુધિકરિદેત;
કહાંલો કહિયે ઇનકેજુ હિતકે. જમુ૦ ૧
પિયસંગ ગાન કરે, ઉમંગી જો રસ ભરે,
દેત તારી કર લેત ઝટકે;
દાસ પરમાનંદ પાયે અબ વ્રજચંદ,
એહી જાનત સબ પ્રેમગતિકે. જમુ૦ ૨

ઇતિ શ્રી જમુનાજીકે ૪૦ પદ સમાપ્ત.

જાહેર ખબર.

શ્રીગોવર્ધનનાથજી (શ્રીનાથજી)ના પ્રાકટ્ય વાર્તા વ્રજભાષાની પ્રાચીનલેખી તથા છાપેલી ' ર્તાઓનાં પુસ્તકો સાથે મેળવી યોગ્ય સુધારો ક શુદ્ધ ગુજરાતી ભાષામાં શ્રીનાથજીનાં કીર્તન ત... આશ્રયનાં પદ સાથે સુંદર ૫૦ રતલી ગ્લેઝ કાગળ ઉપર છપાવી તૈયાર કરી છે. ન્યોછાવર રૂ. ૦-૪-૦ નડીઆદમાં અમો નીચે સહી કરનાર પાસેથી તેમજ મુંબઇમાં બળદેવદાસ કીર્તનીયા. પંડિત જેષ્ટારામ મુકુંદજી. અમદાવાદમાં કાશીદાસ જમનાદાસ મુગટવાળા. વડોદરામાં કીર્તનીયા માણેકલાલ કેશવલાલ, મેહેતાપોળ. ડાકોરમાં આણુરોડની ખાંડની ડીપોના કલાર્ક ત્રીકમલાલ ગીરધરલાલ પાસેથી મળશે.

ત્રિભોવનદાસ પીતાંબરદાસ શાહ.

શ્રીપુષ્ટિમાર્ગીય પુસ્તકાલયના મંત્રી.
